Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26233
Copyright: Admont, Benediktinerstift

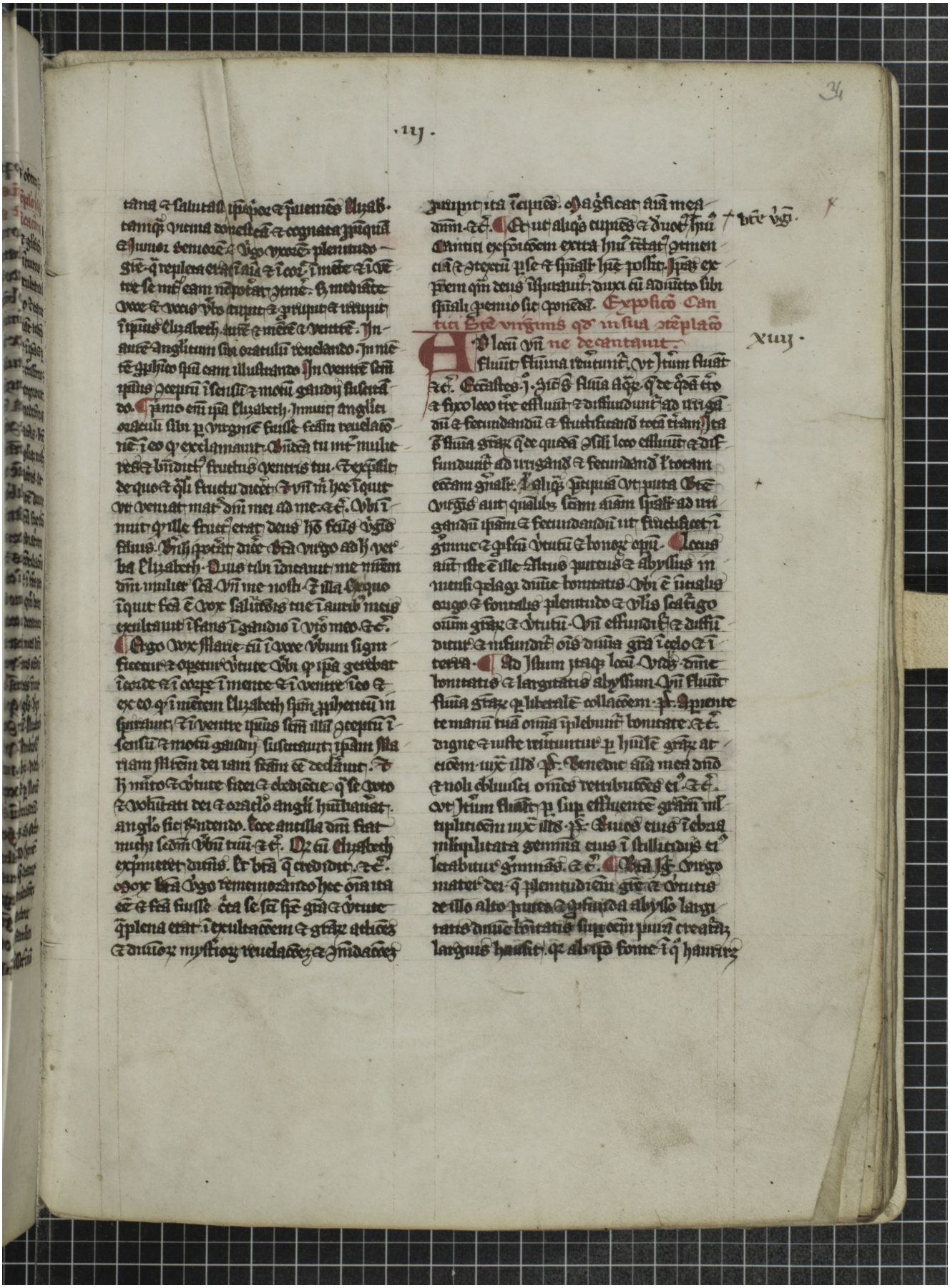

tanq & salutatij ipsius & puerperij Elizab-
tamq; vicinis & cognatis gaudium
& summo sensu & ego vivere & plenitudo
sic q̃ repleta erat sua & i cor. i mente & i ore
te se mte eam nepotem, i mte. h mediante
vere & verus vbo incipit & principit & intuit
ipsius Elizabeth. iuste & mere & ventre. In
utero angliteum sm oracula revelando. In me
te gubio spiritu eam illustrando. In ventre sm
ipsius hoc eum i sensu & motu gaudij suscita
do. Primo enim ipsa Elizabeth. Immuti angli
oraculi sibi p virgine fuisse secm revelatio
nem i eo q' exclamavit. Benedicta tu in mulie
ribus & benedictus fructus ventris tui. & respiciit
de quo & ogli fructu dicit. Unde hoc mihi quod
ut veniat mater dni mei ad me. &c. Ubi i
nuit q' ille fructus erat deus ho factus ogis
filius. Nihil precatur dicit beata virgo ad h verbi
Elizabeth. Quis mihi id dicunt me mater
dni mulier sed. Ecce enim ut facta est vox salutationis tue in auribus meis
exultavit infans i gaudio i vero meo. &c.
Ego vox stare cui i ore verbum signi
ficatur & operatur verbum q' ipsa gerebat
i corde & i corpe i mente & i ventre i eo &
ex eo q' i matrem Elizabeth sum zuberetur in
sanavit. & i ventre ipsius sm illa gaudij i
sensu & motu gaudij suscitavit. ipsam sta
tim sanctificem dei iam factam & declaravit. &
h mito & virtute fidei & credidit. q' se quo
& voluntati dei & oraculo angli humiliavit.
anglo sic respondendo. Ecce ancilla dni fiat
mihi secm verbum tuum. &c. Quia cui Elizabeth
exprimetur dictis. Et beata q' credidit. &c.
Ecce vox beata ego remorando hec ora ita
ce & fea fuisse ecca se sta sic gra & virtute
q' plena erat i exultacem & gratiae attices
& dulcior mysticor revelacer & indicacer

puerpt ita i eq̃nes. o magnificat anima mea
dnm. &c. Et ut aliqs eqnes & ducet hui
Cantici expositorem extra hu tetat genuen
cia & aperui pse & spiritu hic posuit. Ipse ex
pcem qm deus inspiravit. dixi cui adiuncto sibi
spiritu premio sic conedat. Expositio Can
tici Sce virginis qd in sua replacio
Xuij·
Ad loci vni ne decantant.
fluuit fluuina revertunt. (vt) tum fluat
&c. Ecclies. j. Sic fluuia ingr q' de qua eo
& fixo loco tie effluunt & diffundunt ad irrigan
dum & fecundandum & fructificandum terram. Ita
fluuia gratie q' de quadam ogili loco effluunt & dif
fundunt ad irrigand & fecundand l' terram
ecclam gnalit. Aliqs quinq vt puta Bte
virgis aut qualibs sm animam spiritu ad irri
gandum ipsam & fecundandum ut fructificet i
gnuce & gratia virtutum & bonor opum. Locus
autem iste & ille. Alius puteus & abyssus in
uenit q' pelagi dnice bonitatis. Ubi e iuxta
eugo & fontalis plenitudo & ogis scatigo
omm gratie & virtutum. Qui effundit & diffu
ditur & infundit omis dnina gratia i celo & i
terra. Ad Istum itaq; loci virtus dnice
bonitatis & largitatis abyssum. Qui fluunt
fluuia gratie q' liberale collacem. p. Aperiente
te manu tua omnia ipleburit bonitate. &c.
digne & iuste reinuntur p huiusce gratie ar
cem. iuxe illd q'. Benedic anima mea dno
& noli obliuisci omes retributiones eius. &c.
vt Istum fluuit. p. sup effluente gratiam mul
tiplicem iuxe illd. q'. Cunctis eius i debas
multiplicata gemina eius i sullicudis eius
lerabuntur gemmas. &c. Quia Ipse Virgo
mater dei q' plenitudinem gratie & virtutis
de illo alto puteo & profunda abysso largi
tatis dnice bonitatis sup omem puteum creatur
largius hausit. q' ab ipso fonte i q' haurire

Bte vgi.